

אני ומנהלת בית הספר

מאת: אריאל פסטמן

באופן כללי אני יכול לומר שאני מאוד אוהב את המנהלת שלי, היא אדם קליל וחברמן שנעים לדבר איתו, לא דמות המנהלת הקלאסית, הקשוחה, הכבדה והמעצבנת, ובגלל זה הרבה יותר קל לאהוב אותה.

אני מרגיש שהמנהלת מכבדת אותי, תמיד מדברת בגובה העיניים, אף פעם לא הרגשתי איזושהי אווירה או נימה של התנשאות מצידה האומרת, אני המנהלת ואני מורמת מעל. היא תמיד מדברת בכבוד אלי ואל המורים האחרים ומאוד חשוב לה מה המורים חושבים ומרגישים, היא נותנת למורים להביע את עצמם. היא תמיד פתוחה לרעיונות חדשים ומשתדלת שלא לכפות את הרעיונות שלה בלי להתייעץ עם המורים.

בבוקר עם כניסתה לבית ספר, היא מכבדת בברכת בוקר טוב את כל מי שעובר דרכה. היא עומדת בשער בית הספר כל בוקר ומקבלת בברכות את כל התלמידים שנכנסים. בתחילת היום היא דואגת לעבור בכל כיתה ולהגיד בוקר טוב ומילים טובות לכל תלמיד ותלמיד ולמורים.

כשמתקשרים אליה לפלאפון האישי והיא לא יכולה לענות באותו רגע היא תמיד תחזיר שיחה כשהיא תתפנה וזה נותן הרגשה טובה, כי זה מראה שאכפת לה ממך. כשהייתי חולה היא שלחה לי מסרון עם איחולי רפואה שלמה ודאגה לשאול איך אני מרגיש, וכשהייתי במילואים היא גם התקשרה אלי כדי לשאול מה שלומי. כשאני רוצה לשאול אותה משהו או להתייעץ והיא לא בפגישה היא תמיד תפנה מזמנה ולא תיתן תירוצים שאין לה זמן, למרות שאני יודע שהיא מאוד עסוקה ויש לה הרבה על הראש.

כשאני ועינת, המורה השנייה שהיא גם המורה החונכת שלי, מבקשים ממנה ציוד מסוים שקשור לספורט היא לא מהססת ונותנת אישור מידי לעניין. היא בדעה שאין להחסיר כלום מהתלמידים בכל מה שקשור לספורט מאחר וזה בית ספר לבעיות התנהגות והספורט וכל מה שנלווה לו מאוד חשוב לתלמידים.

לפעמים, כשהיא מסתובבת בבית ספר היא נכנסת לשיעור שלי ומתחילה לשחק עם הילדים, אחרי שהיא משתטה קצת, כי היא לא הספורטאית הכי גדולה, היא יוצאת והולכת לדרכה להמשך העיסוקים שלה בבית ספר.

לא מזמן הייתה לנו שיחה בארבע עיניים, היא שאלה אותי איך אני מרגיש בבית ספר, לאיזו כיתה אני מתחבר, ולאיזה ילדים, מה אני חושב על דרך ההתנהלות של בית הספר ואיך זה ללמד בבית ספר לבעיות התנהגות והאם אני מרגיש שזה המקום הנכון עבורי. דיברנו גם על דברים שלא קשורים לבית ספר, למשל: על הרקע המשפחתי שלנו, על דברים שקרו לנו בחיים שגרמו לנו להגיע למי שאנחנו היום ולעיסוק שלנו בחיים, על אכזבות, הצלחות ועל החיים בכלל. היא אמרה לי שהיא מאוד שמחה שאני עובד בבית ספר הזה, שהיא מרגישה שיש לי הרבה מה לתת לילדים פה, היא שמחה שהם אוהבים אותי והיא מאוד אוהבת את שיתוף הפעולה שנוצר ביני לבין עינת. באופן כללי הייתה לנו שיחה נעימה ומאוד מעניינת, פתוחה ומהנה.

לסיכום אני יכול להגיד שהמנהלת תמיד גורמת לי להרגיש שבאמת אכפת לה ממני. לדעתי, זה מאוד חשוב ובמיוחד למורה חדש שרק מתחיל את דרכו במערכת החינוך.